

Cultura

LAIA CLIMENT PROFESSORA UNIVERSITÀRIA I EDITORA

“Marçal m'ha fet veure la força de l'univers femení”

La professora i editora Laia Climent publica tot just ara, un llibre coral sobre el que suposà la poeta catalana dins l'entramat social, cultural i polític de les acaballes del segle XX

12/07/13 07:58 - PAÍS VALENCIÀ - E.CASTELLANO

Amb un llibre a cau de forn, la professora Laia Climent presenta una producció farcida de records de gent que va compartir experiències amb la poeta Maria Mercè Marçal. Es tracta d'una obra en format d'entrevistes a una desena de persones, gràcies a les quals és capaç de teixir l'univers de vivències i la realitat del moment, on el centre neuràlgic és l'escriptora d'Ivars d'Urgell.

Per què ara un llibre d'entrevistes al voltant de la Mercè Marçal?

En realitat es tracta d'un treball fet l'any 2000 al qual no li donava massa importància i les he anat cedint a les persones que han fet investigació al voltant d'aquest personatge, després que la meua investigació principal per a la tesi, hagués conclòs. Tothom que les coneixia assegurava que allò era una joia i no podia estar en un calaix i, d'aquesta manera, és que quan vaig disposar d'una miqueta de temps, les vaig revisar, les he recuperades i ara tenen el valor que els hi correspon en format d'un document que ens fa entendre l'univers Marçal en el seu conjunt.

Quin interès pot tenir ara una publicació 15 anys després del traspàs de la Mercè?

Sincerament em sembla que no s'ha parlat el que s'hauria d'haver parlat dels anys setanta, una època extremadament important per a la literatura catalana en el seu conjunt.

Per què situes els deu personatges dins del qualificatiu “veus entre onades”?

La veritat és que el títol del llibre també ha estat bastant controvertit. Havia de cercar un títol amb un clar simbolisme “marçalà” i no acabava de veure'l en una primera instància perquè els seus referents estan clars a partir dels anys huitanta, però no recollia el total del personatge. Finalment vaig poder comprovar, de sobte, que la seua mirada estava més pel feminisme de la diferència que no pas pel de la igualtat i és quan em vaig adonar que, un dels símbols més importants de la Mercè eren les onades, però a més perquè amb aquesta mena de metàfora, transmetia la mirada polièdrica de l'autora d'Ivars d'Urgell.

Que li aporta Mercè Marçal a Laia Climent?

Em quede curta si dic que a mi em va fer descobrir un món. A mi Marçal m'ha canviat la meua mirada de tot: del món de la relació entre les persones de la concepció de nosaltres les dones... que siga la poesia capaç de transmetre totes aquestes qüestions és una cosa superlativa. Ella sempre deia que la poesia la portava a l'ull de l'huracà i, he d'afegir, que no sols a ella, sinó també a qualsevol persona que la llegeix. A mi Marçal m'ha fet veure la força de les dones i contemplar la força de la creació de l'univers femení. La seua descoberta m'ha aportat des del primer moment, tota aquesta força i sobre tot, la consciència del que significa ser dona.

Té la publicació intenció de recuperar memòria històrica?

I tant... la publicació recull memòria viva, allunyada de l'academicisme i amb tota l'essència dels personatges que envoltaren la Mercè. Les veus que hi apareixen, recuperen un moment vital i creatiu que no passarà a la història canònica i, és per això, que s'ha de recuperar ara. Efectivament, la publicació recupera una història viscuda on es parla d'Espriu, de Tàpies, de Brosa, de Miquel Martí i Pol, amb una altra perspectiva i mai com ho trobem als llibres d'història de la literatura. La mircohistòria és important i és per això que ara és el moment de recuperar-la abans que la macrohistòria ens la desdibuixe.

És una mena de mosaic, de relat coral del món interior de Marçal?

Açò és una història construïda entre tots i les veus de Ramon Balasch, de Bru de Sala, de Miquel de Palol, Maria Conca, Adela Costa, Teresa Alabèrnia, Vicent Alonso, Anna Montero, Vicent Salvador i Cinta Massip, són tan importants o més com la meua. Açò és un treball en equip i sempre he volgut que fos així, perquè resulta més viu i els personatges no estan difuminats per la mà de la relatora.

Quin és el denominador comú de tots els protagonistes de la publicació?

Com que Marçal tenia molt clar el que volia, tot allò que l'envoltava prenia una dimensió que anava més enllà de la creació literària. Ella era una fervent militant de la germanor i del treball en grup, propi de les acaballes del segle XX en un moment on la societat n'era conscient de la proximitat del canvi que s'atansava. El denominador comú de tots ells, és el compromís social, la germanor i la creació literària en el seu conjunt.

Té sentit ara, desvetllar les contraposicions i topetries entre el Grup de Girona i el Grup del Mall?

Històricament sempre m'he sentit atreta per fer una mena de dossier periodístic sobre les lluites entre poetes i segurament és per això que, la descoberta de “*Les flors del Mall*” té el valor important de constituir tot un subgènere literari que explica l'altre cantó de la vida de les persones. No podem tancar els ulls davant el fet creatiu perquè la literatura no es construeix individu a individu, sinó dins d'una xarxa de relacions i, aquell llibret mostra el vessant humà de la pugna existent entre creadors d'aquell moment. Però a més, s'ha de dir que aquest inèdit hi ha molta gent que el té d'amagat. És com una mena de secret intel·lectual, com aquella rosa de paper que passava d'emà en mà i, sense trencar aquest encanteri, s'havia de posar a la llum pública perquè “*Les flors del Mall*” expliquen els detalls i això és el que fa la vida de molts intel·lectuals de la cultura catalana.

Canals relacionats

Canal: Entrevistes

Que ha suposat reviure tota aquesta història?

Ha estat tot un goig. He de dir que, quan vaig fer allò, va ser un moment impressionant perquè al rerefons de tot plegat està la suma d'il·lusions de tots els protagonistes que acompanyaven l'univers de la Mercè Marçal. Ara, quan he hagut de reorganitzar aquells apunts i aquells enregistraments, ha estat com el renàixer d'aquella història tan compartida. N'estic segura que el llibre tindrà una acceptació molt i molt bona, perquè va més enllà de la figura del personatge central i explica tot eixe món que junts van ser capaços de teixir.

El llibre

A. BERMELL

"Maria-Mercè Marçal, veus entre onades" és un volum d'entrevistes i un annex que remeten a la primera època literària de l'autora. Després de més de deu anys entre la pols virtual, algunes persones s'han animat a treure a la llum les converses que tant van servir la professora Laia Climent per a comprendre aquell primer període d'activitats marçalianes.

Aquest volum té la intenció de recuperar la memòria d'un temps passat, no tan llunyà, molts dels protagonistes del qual, sovint s'esplaien a reviure.

Malgrat les reformulacions necessàries per a construir un volum coherent, s'ha intentat de respectar, tant com ha estat possible, l'esperit de cada entrevista.

A aquest treball es troben tres àmbits característics de la vida de la Marçal: l'entorn de "Llibres del Mall", l'entorn del PSAN i els voltants dels poetes dels anys huitanta del segle passat.

Darrera actualització (Divendres, 12 de juliol del 2013 08:00)

DESA LA NOTÍCIA A:

Desar-la al meu compte

Seguir la notícia

Des del [registre](#) pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.